

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre --- 8 kor.
Fél évre --- 4 „
Negyed évre --- 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. október 15.

55. szám.

Az alsó erdészeti szakoktatás.

(Folytatás.)

A mint az előbbiekből látszik, és már fentebb is megjegyeztem, a tanítandó anyagon nem kell sokat változtatni, hogy bele legyen foglalva mind az, a mit egy erdőőrnek tudnia kell, hogy minden követelménynek megfelelhessen. De a mint szintén fentebb is érintettem, a tanítási anyag kérdésének kevesebb fontosságot tulajdonítok. Sokkal mélyebbre menő hatást várok egész nevelési rendszerünkre attól, hogy gondoskodunk arról, hogy a szakiskolába csak megfelelő anyag jusson, a mit a feivétel feltételeinek célszerű megállapításával vélek biztosíthatni.

Már régebbi meggyőződéselem nekem és a külföldön szerzett tapasztalatok csak megerősítették bennem azt a hitet, hogy a szakiskolásaink elleni sok kifogás legfőbb oka abban gyökerezik, hogy a szakiskolába kerülő emberanyag nem megfelelő, és hogy a külföldi szakiskolák sikeres nevelésének biztosítéka abban rejlik, hogy oda kevés kivétellel csak jó anyag és pedig olyan kerül, mely az erdőőri pályát már ismeri és teendőiben, a mi különösen a vadászat és vadápolás terén fontos, már jártassággal bír.

E meggyőződésemből meritem annak magyarázatát is, hogy nemcsak a kincstár részéről hallani panaszt a szakiskolások ellen, a melynek külterjes gazdálkodásában a törekvő szakiskolás nem találja meg a helyét, hanem elég bőven jön a panasz magánbirtokosok részéről

is, kiknek pedig éppen olyan emberre volna szükségük, a milyent a szakiskola akar nevelni. Nézetem szerint ennek oka nagyon egyszerű ugyan, de egyuttal nagyon szomorú! A szakiskolások nagyrésztében nincs meg a rátermettség, nincs meg a hajlam az erdőőri és vadőri teendők iránt, a mely nélkül ezen a különleges igényü pályán nem lehet szó eredményes működésről; a kikben ez meg is van, nagyobb részt ezek is hijján vannak a gyakorlati tapasztalatnak. A magánbirtokos, különösen a kisebb, a ki csak egy-egy embert tarthat, elvárná attól a szakiskolát végzett, akkor már többnyire 24—28 éves embertől, hogy tudjon önállóan dolgozni és nem azért fogad erdő- vagy vadőrt, hogy az az ő birtokán és költségén szerezhesse meg a teljes minősítéshez szükséges gyakorlati szolgálatot.

Erre az önálló munkára pedig nem is lehet képes az olyan egyén, a ki az elemi iskola végzésétől a katonaságig mindenféle egyébvel foglalkozott, csak erdőőri és vadőri teendőkkel nem és a ki két évig járta katonáskodása után a szakiskolát. Igaz, hogy ha az illetőben megvan a jóakarát és a képesség, akkor többnyire elég hamar beletanul új munkájába, legalább a mi az erdőőri teendőket illeti, mert az iskola meg tudja neki adni a kellő alapot. A vadőri teendőket, a szakszerű vadászást, vadápolást és tenyésztést és a sok egyéb evvel járó munkát azonban még a legjobb esetben is csak nagy ritkán fogja sikerrel végezhetni, mert ez okvet-

lenül hosszú gyakorlatot és csak ilyen hosszú gyakorlattal szerezhető testi és szellemi képességet követel. Ezt a szakiskola egyedül nem képes megadni! Egyrészt azért nem, mert szakiskoláink még nincsenek is mind vadászatilag kellőképp felszerelve, de ha fel is lesznek és ha a szakiskoláknak úgy tisztí, mint altisztí személyzetét tisztán a „vadászó“ erdészek, illetőleg erdőőrök mindinkább ritkuló gárdájából fogjuk összeválogatni, az iskola még sem lesz képes pótolni azt a tapasztalatot, a mire a már gyermekkor óta a szabad természetben élő és vadászattal és vadapolással foglalkozó ember szert tesz. A híres „cseh jáger“-t ez utóbbi körülmény emelte a mai hírére.

Ha tehát valóban megfelelő erdőőrt és vadőrt akarunk nevelni, akkor gondoskodnunk kell arról, hogy az iskolába csak olyanok jussanak, kiknél ennek előfeltételei megvannak, de minden körülmények között ki kell zárunk azt, hogy a mi szakiskolánk pályatévészett vagy pláne züllött existenciák utolsó menedéke legyen, a minthogy — sajnos — manap nem egy esetben azzá vált. A jelenlegi viszonyok között ennek megakadályozása lehetetlen! A felvételért folyamodók tömegéből tehetetlenség kisélejtezni a nem arra valót, mert a megítélés gyakran évek előtt kiállított iskolai bizonyítványok vagy a sokszor kétes értékű erkölcsi bizonyítvány alapján történhetik csak. Ez nem elegendő alap arra, hogy valakit ily különleges igényű pályára elfogadjunk.

Szükség van a felvételi feltételek gyökeres megváltoztatására.

Legelső sorban szükségesnek tartom a felvétel korhatárának leszállítását és szűkítését. Azt hiszem, az eddig érvényben levő 35 évi maximális kor annak idején a méltányosság kedvéért lett így megállapítva, hogy a már szolgálatban levő idősebb embereknek is hozzáférhetővé tegyék a szakiskolai kiképzést. Ezek részéről csak ritka esetben lett igénybevéve ez a korengedmény, ellenben gyakran beállt az az eset, hogy oly egyének kérték felvételüket a szakiskolába, kik az alsó iskolák elvégzése után sokfelé próbáltak szerencsét, míg végre a kétévi teljes el látás arra csábította őket, hogy megkíséreljék a szakiskolába való bejutást, a mire a magas korhatár mellett jóformán sohasem volt késő. Hogy ily eseteknek teljesen eleje vétessék és más, még felemlítendő okokból is, célszerűnek tartom a korhatárnak alapos leszállítását. A külföldi szakiskolák tisztviselőitől nyert értesülésem szerint régebben ott is többnyire magasabb volt a korhatár, de ott is hátrányosnak bizonyult, a miért már legtöbbször leszállították. Szükségesnek tartom a korhatárnak annyira való leszállítását, hogy az elemi iskola elvégzése után a gyermek mennél előbb juthasson a szakiskolába, illetőleg a gyakorlati szolgálatba, hogy ismerkedjék meg a pályával, — ha nem ismerte még meg a szülői házban! — és az esetben, ha az akár hajlamainak nem felel meg, akár kitűnik, hogy

A király ítelt.

— A „Magyarország“ után. —

Írta: **Raczka Pál.**

Nagy Frigyes, Mária Terézia genialis ellenfele, kénytelen volt Sziléziából kimenni és saját országa területén megszállni.

Hihetetlen vakmerőséggel véghezvitt haditettek regélnek a magyar huszárság hősiességéről.

Miként csaptak le a porosz megszállott vonalon, egészen a király sátráig hatolva, a kit egy izben csakis gyors lova mentett meg az elfogatástól.

A téli szállás idején nem is tartotta bátorságosnak tovább ott maradni Sziléziában.

— Ezek az ördögadta huszárok, mintha a földből bujnéának elő, mindig ott jelennek meg, a hol senki

nem is gondolna rájuk — mondotta nem egyszer Nagy Frigyes.

Mint hódítót, bosszantotta a magyarok vitézsége, a melyen céljai meghiusultak, de mint katona nagy elismeréssel nyilatkozott a magyarokról.

Ha a magyarok közbe nem lépnek: ma Bécsből diktálok! — sóhajtotta az első békeszerződés megszüvegezésekor.

... A Nádasdy-huszárezred egyik százada kém-szemlére volt kiküldve Collin felé.

A században volt egy fiatal tiszt, Beleznay Gábor.

Alig huszonkétéves, délceg, vitéz dalia, a kinek leányosan piros arcáról, ábrándos kék szemeiről, bizony nem igen tette volna föl senki, hogy a halállal már nem egyszer nézett farkasszemet.

Mosolygásra álló piros szája pedig alkalmasabbnak látszott az imádkozásra, mint dörgő vezényszavak kiáltására a csatazajban.

Pedig mégis ez a gyermekifju volt lelke annak a századnak.

nincs képessége erre a pályára, még legyen ideje más kenyér után nézni és ne legyen kénytelen megmaradni a nem neki való pályán csak azért, mert már késő más kereset után látni.

A 12-edik évvel szakad vége az iskolakötelezettségnek, az előzetes gyakorlatot közbeszúrva, azt hiszem, a betöltött 15-ik évben volna célszerű megállapítani az alsó határt, mely korban már eléggé fejlett a gyermek értelmisége, hogy a szakiskolai tanítást megérthesse; a felsőbb határt pedig a 20-ik évben. Ez az öt év természetesen a pályaválasztás ideje, elegendő arra, hogy az illető meggyőződhessék arról, hogy neki való-e választott pályája és hogy meg nem felelés esetén még másra léphessen. Elegendő viszont arra is, hogy az előírtnál magasabb előképzettséggel — egy pár osztály középiskolával — bíró ifjak is még bejuthassanak az iskolába, a mi jelenleg is előfordul és ha az illető kielégítő bizonyítványt hoz, kívánatos is, mert éppen az ilyenek juthatnának előnyösen alsóbbrendű kezelői állásokba.

Nagyobb távolságot a két korhatár között nem tartok célszerűnek, mert a nagyon különböző koru emberek együttes oktatása és nevelése sokkal nehezebb és ennél fogva kevésbé eredményes. Különösen a katonasor változtat nagyot az egyénen, a katonáskodása előtt álló és a katonaviselt ember eszejárása és viselkedése között nagy a különbség. Mennél fiatalabb az egyén, annál könnyebben alkalmazkodik a

választott pálya sajátosságaihoz, minek következtében a gyakorlatban annál jobban felel meg. A kellő fegyelmet is, a mire a szakiskolában feltétlenül szükség van, könnyebben szokja meg.

(Folytatása következik.)

A fagy elleni védekezés módjai és eredményei.

Mind nagyobb lesz azoknak a kísérleteknek a száma, melyek az időjárás okozta gazdasági károk elhárítását célozzák s a melyek az időjárási viszonyokra valami mesterséges uton hatni törekednek. Az első lépést itt is az Egyesült-Államok tették, de csakhamar követték őket az európai kulturállamok is, bár kísérleteik kevésbé tüzetesek és kisebb térre szorulnak. Van is eredménye az Egyesült-Államok kísérleteinek, nevezetesen az éjszakai fagy ellen való óvintézkedésekben; az állami időjárási iroda (Weater Bureau) egy bulletinben egybefoglalva ismerteti a különféle eljárási módokat s az elért eredményeket. Bizonyosan érdekli a magyar gazdákat megismerni közelebbről ezt a kérdést s az eddig végrehajtott kísérleteket, amelyek egyszerűek, nem költségesek s a fáradságot mindenesetre megérik.

A kísérletek tere nem annyira a szántóföld, mint inkább a kert- és gyümölcsstermelés. Ha netán valaki kísérletezni akarna, tájékozásul megtalálja az alábbi sorokban azt, hogy miképpen tudható meg egyszerű eszközök segítségével, hogy éjszakára fagy várható-e, másrészt megismerheti e cikkből az eddig elért eredményeket.

Előbb bevezetésképpen meg kell ismerkedni azokkal az időjárási viszonyokkal, amelyek kedvezők az éji

A legveszedelmesebb haditettek neki csekélységek voltak. Lehetetlennek látszó megbízásokat hajtott bravúrosan, sikerrel végre.

Most is, hogy a collini uton haladt századával, az életeért nem sokat lehetett volna adni. Köröskörül ellenség. Ha itt megcsipik, vagy fogság, vagy a halál jut osztályrészül. Neki is embereinek is.

A főseregtől napi járásra voltak.

De azért vigan voltak. Mintha nem a biztos halálba, hanem lakodalomra indultak volna.

Gábor hadnagy, a ki elől haladt, egyszerre megállást parancsolt.

Az éjszaka sötétjéből — mint apró csillagszemek fénypontok tüntek elő.

— Nagy strázsamester! — szólította magához az öreg őrmestert. — Kend már járt erre. Mi a csuda az ott?

— Egy kastély, vitéz hadnagy uram. Valami porosz báróé. A nevét már elfelejtettem.

— No akkor ott megszállunk! — adta ki a parancsot. Aztán csöndesen haladtak tovább.

Egyenesen a kastélynak, melynek sötét körvonalai csakhamar kitetszettek az éjszakai homályból.

— Itt vannak a huszárok! — ordította a cselédség, a mint az udvarra bevonultak, s a szolgahad eszeveszetten futkosott menekülést keresve.

Egy ilyen futkosót végre elcsipett Beleznay s gallerájánál tartva, rászólt:

— Ne kiabálj! Hanem jelentsd gazdádnek, hogy egy század magyar huszár van itt, a kik szeretnének valamit enni. De hamarosan ám, mert nincs sok időnk!

Azzal eleresztette a szolgál galleráját, a ki repült föl a lépcsőkön, a parancsot teljesíteni. De meg örült is a jámbor, hogy meg nem ették őt a huszárok.

A kastély tornácán csakhamar megjelent egy hatalmas termetű ősz férfiú. A kastély ura.

A tiszteket meghívta fel a kastélyba, a legénység részére pedig az udvaron terítették.

Beleznay felment két tisztjársával a tornácra. Be-

fagynak, ebből azután következik az eljárás is, amelylyel ellene tenni lehet. Fagy csak akkor állhat be, ha éjjel a hőmérséklet leszáll a 0° alá. Ez akkor történik meg, a mikor a levegő nedvessége csekély, a temperatura már a délután folyamán alacsony és nagy felhők nincsenek a láthatáron. Ezt a legutóbbit a gazda tudja lejobban megítélni: megérti a hőmérsékleten, ha nem, megteszi egy erre alkalmas hőmérő; a nedvességet azonban csak úgy találomra megítélni nem éppen egyszerű, hogy hogyan ismerhető mégis fel, majd később tárgyaljuk. Éjszakai fagynál annál alacsonyabb a temperatura: 1. minél kevesebb vízgőz van a levegőben, 2. minél kisebb az uralkodó temperatura, 3. minél tisztább az ég, 4. minél jobban áramlik a hideg levegő. Ennélfogva 5 mód kínálkozik a fagy elleni védekezésre: 1. a tiszta ég felé való kisugárzás megakadályozása, 2. a levegőbeli nedvesség fokozása, 3. a meleg szaporítása, 4. a hideg levegő elvezetése, 5. az odaáramló hideg levegő meleggel vegyítése. Ezeket a különféle utakat vizsgáljuk meg.

Eleinte nagy ernyőket alkalmaztak a legkülönbözőbb anyagokból, hogy megakadályozzák a kisugárzást. Ezek azután kisebb nagyobb kiterjedésben befődték az egész gazdaságot. Így pl. nagy üvegtetőket használtak, a melyekről ismeretes — melegházaknál láttuk — hogy a meleg napsugarakat keresztül bocsájtják, de az ugynevezett sötét napsugarakat nem. Ez a védekezés azonban olyan drága hogy csak a kiválóan értékes növényzetnél érdemes alkalmazni. Európában is alkalmaznak ernyőket, melyeket nappal eltávolítanak, ami mindenesetre nagy idővesztés. Floridában lécből készítenek ernyőket, két-két lécz között egyenlő rés van. Ezek az ernyők éjjel-nappal kifeszítve állanak s feladatuk éjszaka a kisugárzást, nappal pedig a tulerős sugárzást megakadályozni. Ezért a nap folyama alatt folytonosan változtatják állásukat, mindig lehetőleg függőlegesen a napsugarakhoz

mutakoztak a házigazdának, a ki ezután bevezette őket az ebédlőszobába.

Csakhamar megnyílt a szomszédos terem ajtaja is, a honnan az urnő s leánya léptek be.

Beleznay szeme egyszerre odatapadt az ifju hölgy csodaszép arcára, a ki nem kisebb kedvteléssel nézgette lopva Beleznayt.

Mert bizony szép is volt az az egyenruha! Arany-sujtásos zöld mente, vörös, feszes nadrág, sárga szattyánbőr csizma, kurta dolmány, a mely úgy megfeszült az ifju termetén, mintha ráöntötték volna.

Az ifju porosz hölgy viszont szende bájosságával lopta meg Beleznay amugy is ábrándozásra hajló lelkét.

Mire az asztaltól fölkeltek, úgy a háziak, mint a vendégek kölcsönösen meg voltak egymással elégedve s titkon mindegyik átkozta a politikát, a mely — im — ellenséggé teszi még az ilyen egymást megértő lelküket is.

Különösen Beleznay és Stephanie — a ház leánya — voltak ilyen véleményen.

képezt. Végre még egy fajta ernyő van: szalmát meg más ilyenféle anyagot égetnek s az ezáltal képződő füstfelhő a kisugárzást megakadályozó ernyő. Az eredmény nem lévén kielégítő, ez a módszer gyakorlati szempontból elesik.

A 2-ik módszer lényege a levegő vízgőz tartalmának szaporítása. A különböző kísérletek közül nem egy fontos eredménnyel járt, úgy, hogy a jövőben bizonyosan hasznukat látják. Robbantással vagy vízgödrök felállításával az alsó levegőrétegeket annyira nedvessé tehetjük, hogy fagy nem állhat be. De a vízgödrök tiszta éjszakában gyakran felmondják a szolgálatot, nagy szárazságban pedig a robbantás okozott óriási károkat, mert a víz keményre fagy az ágakon s azok a nagy súly alatt letörnek. Ezen úgy próbáltak segíteni, hogy forró gőzt fecskendeztek a levegőbe külön e célra készült gépekből, de az eredmény így se volt kedvező. Árbócok hegyére szórókörtéket alkalmaztak, hogy a levegőt nedvessé tegyék, de a mig nagyon hideg nem volt, nem vették hasznát.

Amilyen hiábavaló volt a szalmalánggal kísérletezni, annál több eredménnyel járt a nedves és párolgó anyagok égetése. A mig ugyanis a szalmatüznél támadt meleg rögtön felbocsátja a füstöt s ezáltal megnehezíti az óvóernyő képződését, addig a nedves égőanyagok párája a földszinten marad s így a levegő nem csak felmelegszik, hanem nedvessé is lesz s egyuttal az ég felé való sugárzás is meg van akadályozva. Ez tehát bizonyos mértékben összeegyeztet három utat s éppen ezért nagyon hasznos. Égő anyagul nedves szalma és trágya is szolgálhat s itt megint különféle eljárási módok vannak. Az égetendő anyagot kis halmazokban szét-szórjuk az egész területen, mert minél több tűz ég, annál több füst fejlődik s annál lassabban száll fel. Alkalmaztak igen előnyösen drótra aggatott kis zsákokat, melyek ilyen párolgó anyaggal voltak megtöltve s

Láthatólag gyönyörködtek egymásban. S bizony sőhajtvá gondolt mindegyik a válásra, a mely pedig már küszöbön állt.

Beleznay kiadta a parancsot a nyergelésre. Azután bucsuzni kezdtek.

Stephanie susogva jegyezte meg, a mint reszkető kezecskéjét Beleznay erős kezébe tette bucsuzásra:

— Keressen meg bennünket, ha erre visz útja. — S arca egyszerre lángbaborult. Azután rávetette beszédes szép szemeit a hadfira, kinek szeme sokat mondott, de a mit csak Stephanie tudott olvasni.

— Ha élek: fölkeresem. De olyan ut előtt állok, a honnan nem igen lesz visszatérés — felelte ugyan-csak suttogva Beleznay. — Azonban a mai nap édes emlékével boldogan megyek a halálba is.

... A kastély egyik ablakából egy halvány arcú leányka lobogtatta kendőjét, a mig csak a távol köde el nem nyelte a huszárcsapatot.

(Folytatása következik.)

aztán olajba áztatva. Sorba rendezik ezeket a zsákokat, aztán meggyújtják őket.

Amerikai módra külön e célra gépek készültek, hordozható talyigák, melyek bejárják az egész megvédendő területet. Ez mind arra való, hogy kedvezőtlen légáramlat esetén erősen párolgó anyagot elégetve sűrű, nedves füst képződjék. Pritzler gépjen ezenkívül még egy szerkezet van, mely a létrejött gőzt még nedvesebbé teszi.

Közlő: Győri L.

(Vége következik.)

Fácán-tenyésztés.

A földművelésügyi minisztérium Tallián Béla minisztersége alatt nagyon felkarolta a vadászatot. A miniszter belátta azt, hogy a vadászat nemcsak sport, hanem nagy nemzetgazdasági tényező is, s ezért egy külön vadászati osztályt létesített a minisztériumban. Ennek az osztálynak vezetőjévé Roth Lorándot, a kitűnő vadásztette meg. A fácánok elszaporodása a vadászatnak kiváló tényezője lenne. A fácán vadászata és sok gyönyörűséget szolgáltató mivolta miatt csak helyeseljük, hogy Tallián Béla volt földművelésügyi miniszter minisztersége alatt többfelé ingyen tenyészanyagot osztott ki. Ezzel azt akarta elérni, hogy e nemes vad az országban meghonosodjék. Valószínű, hogy még most is adnak tenyészanyagot, hisz ez telnék is a sok vadászati bevételből. Erre nézve minden esetre a földművelésügyi minisztérium adhat biztos felvilágosítást. Hogy múlt évben, meg az előbbeni években adtak ilyen tenyészanyagot, az bizonyos.

A fácán tenyésztésére azonban nagyon megfelelő helyet kell kiszemelnünk. Ha a tenyészanyagot kieresztenők olyan helyre, a hol azok talán már az első huszonnégy óra alatt elpusztulnak, az könnyelműség lenne. A fácánnak való területet nagyon meg kell válogatnunk, a területnek nem szabad tulságos nagynak lenni. Lehetőleg legyen az erdőtestben sok vágás, feltétlenül sok sűrűség, patak vagy más alkalmas víz, a hol a fácánok ihatnak, a fácános körül művelt terület, a hol a fácánok megkaphatják mindennapi tücskeiket, bogaraikat, szóval a hol változatos eledelt találhatnak, mert magában a fácánosban csak novembertől kezdve lehet etetéssel a fácánokat együtt tartani. A meddig kint a szántóföldeken bogarászhatnak, addig legkedvesebb tartózkodási helyük a kukoricások. Az erdőnek jó távolságra, legalább 40—50 kilométernyire kell esnie más erdőségektől. A létesítendő erdőben a ragadozókat ki kell pusztítani, a területet etető, megfigyelő helyekkel, cserkészutakkal, csapdákkal stb. ellátni. Csak ilyen helyeken lehet fácánokat tenyészteni. Feltétlenül kell egy kis nevelődési alapítani, hogy a kikaszált tojásokat kikeltethessük, a csibéket felneveltethessük.

A kinek ilyen területe van, az ha kap, vagy ha nem is kap ingyen tenyészanyagot, feltétlenül jól teszi, ha fácánt tenyész, mert ilyen helyen érdemes vesződni, fáradozni e nemes madarak tenyésztésével. De ott, a hol

sok a duvad, a hol sok az erdő köröskörül, vagy olyan szomszédok vannak, a kik jó magyar szokás szerint a fácánokat már fogoly korukban lövik, ott minden fáradság kárba vész s eredménytelen a vesződés még abban az esetben is, ha a tenyészanyagot ingyen kapjuk. Az igyekezet a tenyésztés terén feltétlenül nagyon szép, igaz vadászhoz méltó, de csak abban az esetben indokolt, ha látjuk, hogy nem eredménytelen.

FÓNAGY JÓZSEF.

A NAGYVILÁGBÓL.

Nemcsak hazánk, hanem az egész világ figyelmét teljesen lefoglalta volt október tizedike, mint az a nap, melyen az elnapolt országgyűlésnek újból meg kellett nyílnia. Mindenki azt hitte, hogy ez a nap nagy fordulópontot fog képezni Magyarország történetében s akadtak számosan olyanok is, kik erre a napra egyenesen a forradalom kitörését, vagy legalább forradalmi kijelentések tételét várták. Azzal mindenki tisztában volt, hogy az országos népképviselő ülései ismét, — a válság kitörése óta immár harmadszor — el lesznek napolva, csak azt nem lehetett tudni, hogy mikép fogja ezt a tényt fogadni a mindjobban tömörülő s folyton gyarapodó koalíciós többség. Az országgyűlés az említett napon csakugyan megnyílt s azon a honatyák majdnem teljes számban megjelentek, a lemondott ügyvezető kormánynak azonban egyetlen tagja sem jött el a gyűlésre, hanem a helyett egy miniszterelnökségi tisztviselő átnyújtotta az országgyűlés elnökének, Justh Gyulának a miniszterelnök átiratát s az ahhoz csatolt legfelsőbb királyi kéziratot, mely szerint Ő felsége a király az országgyűlést abból az indokból, hogy még mindig nem sikerült a népképviselő többségéből felelős kormányt alakítani, az országgyűlést f. évi december hó 19-ig elnapolja. A képviselőház tagjai csendben hallgatták végig a királyi kéziratot, de felolvasása után nyomban felemelkedett Andrássy Gyula gróf s hatalmas beszédben tiltakozott az ellen, hogy felelősségnélküli kormány ellenjegyzésével az országgyűlés elnapoltassék. Mezőffy szocialista még tovább ment s egyenest azt kívánta, hogy a felosztató kéziratot egyszerűen ne vegyék tudomásul, hanem folytassák a tanácskozást, mit azonban a Ház nem fogadott el. Az új kormány kinevezése már lapunk zártával történvén, arról csak lapunk jövő számában számolhatunk be.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

A lövésről.

A lövés a legfontosabb a vadászatban, mivel attól függ az eredmény. Aztán nincs valami barbárabb dolog, mint megsebezni a vadat és sorsára bízni. A becsületes

vadász, az őztől felfelé, minden vadra golyóval lő. Ugy értem, hogy már az őzre is.

Mielőtt lövünk, nézzük meg jól, hogy mire lövünk. A ki a nélkül lödöz, hogy nem is tudja biztosan mire lő, az legfeljebb döggé löheti a vadat, de meglőhet egy arra járó embert vagy állatot is.

E tekintetben nekem keserves tapasztalatom van, mert én is meglőttem egyszer róka helyett egy jó kutyát, a mit sohasem tudok magamnak megbocsátni. Mindig előttem van, a hogy előttem feküdt s szomorúan nézett rám, mintha bucsut akart volna tőlem venni aztán még utoljára megcsóválta a farkát s megdőglött.

A sebzett vadat megkeresni vadászbecsület; mert az, ha messze el is viszi a lövést, de legtöbbször megdőglök és ki tudja, milyen hosszú kinokat kell végigszenvednie, a melytől egy golyóval vagy esetleg egy jó szurással megszabadítjuk.

Azért a lövéssel soh'sem szabad hirtelenkedni, megfontoltan s jól célozzunk, mindég a lapockára s vigyázzunk, hogy alacsonyan vagy magasan ne fogjon a golyó. A sörétlövésnél én barátja vagyok a kapásból való lövésnek, de a golyóval soh'sem kell hirtelenkedni, kapkodni, hanem pontosan s nyugodtan célozni. Sohase felejtjük el, hogy az nem egy marék sörét, — hanem csupán csak egy golyó.

Szembe lehetőleg ne löjünk, utánna még annál inkább ne. A lövés helyén sohase mulasszuk el a kilövés helyén ott maradt szört, vérkiömlést s a nyomot megvizsgálni. A vad jelzését sok esetben nem láthatja jól a vadász, kivált ha nem füstnélküli löport használ, de az ottlevő jelekből is a legtöbbször elég pontosan meg lehet határozni, hogy a vad milyen sebet kapott; s a szerint, a mint a sebe könnyebb vagy nehezebb, kevesebb vagy több időt hagyjunk neki a megbetegedésre, a melynek elteltével siessünk felkeresni s esetleg ha még él, szenvedésében ne gyönyörködjünk, hanem attól mielőbb szabadítsuk meg.

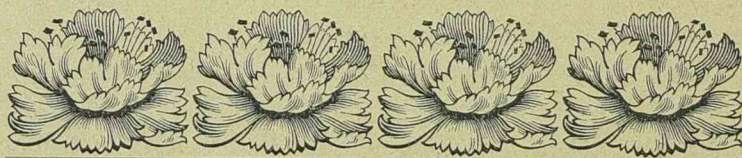

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Sün és vipera.** Gyakran megfigyelték már a viperának és sündisznónak a viaskodását, még pedig úgy a szabad természetben, mint pedig fogságban tartott állatok közt. Az ellenfelek jó ismerősök s bizalmasan szemlélgetik egymást. A sün minden pillanatban kész arra, hogy összegömbölyödjék s szempillantásra sem veszi le ellenéről szemét. Végre mégis a vipera unrá a dologra, ott hagyja helyét és lassan el akar csuszni. A sün mindjárt észreveszi, hogy itt az alkalmas pillanat. Gyorsan ráveti magát a vipera hátára, fogai közé szorítja s azzal összegömbölyödik. De nem szorítja erősen össze a fogát, nehogy elharapja ellensége farkát. A kigyó dühösen visszafordul s ráveti magát a tüskés gömbre, amely harapja s fogaival tartja. Hánykodik-vetődik, két ségbeesetten rángatózik, hogy szabaduljon a süntől.

Végre azonban a sok seb lebirja s kiszenved. Mikor aztán az utolsó vonaglások is megszűntek, a győztes megeszi áldozatát. A farkán kezdi, amelyet mindvégig a fogaival tartott. De nagyon vigyáz arra, hogy a fejét meg ne egye, mert jól tudja, hogy a méreg a fejben van. Ugy látszik, arról nincs tudomása, hogy ártalmatlan a kigyóméreg, ha a gyomorba jut. — A sündisznó rendesen csigák, rovarok s földi gilisztákból él. De szokásos táplálékát megtoldja madártojással, gyümölcscsel, sőt a fészekből kiszedett madárfiókkal és más efélével is. Épp azért vadpusztítónak tartják s gyűlöletes a vadászoknak. Versaillesben, közel a Satory-erdőhöz, egy nagy, fallal körükerített kertben egy pár sündisznót bocsájtottak szabadon két kis fiókájukkal együtt. Az érdekes család csakhamar megszokott. Szívesen vették a sündisznók a tejet is, amelyet egy edényben rendes buvóhelyük közelében helyeztek el. A kertet, amely azelőtt csakugy nyüzsgött a sokféle csiga-bigától, egészen megtisztították tőlük. Hanem a salátát, az epret is pusztította a süncsalád, úgy, hogy el kellett távolítani.

* **Ujfajta cellulóza-gyártás.** Az észak-amerikai Egyesült-Államok kormánya fölötte költséges és kiterjedt vizsgálatot végeztetett, a melynek eredményeként cellulózátkukoricaszárból tudnak majd ezentul előállítani. Bizonyos, hogy ennek következtében a cellulóza-gyártás az Egyesült-Államokban hihetetlen mértéket fog ölteni. Mint ismeretes, a cellulóza a növényi sejtek legfőbb alkotó része. A sejt protoplazmája választja ki, de a növény fejlődésével gyantafélék, festékanyagok helyettesítik. A növények sejtjeinek építésénél körülbelül ugyanaz a szerepe van, mint a viasznak a mézsejteknel. Ujabban a cellulózátkülönösen a hajógyártásnál használják nagy mennyiségben, mert ha nedvessé válik, erősen megdagad és így a vízvonat alatti réseknél sem engedi be a vizet. Ezideig ilyen célra kókuszdióhéjból készítették a cellulózátk.

Kérelem.

Az év vége felé közeledvén, midőn a lap ügyeit rendezni kell, újból kérjük mindazokat, kik előfizetéseiket eddig még nem rendezték, hogy ezt folyó hó 25-ig okvetlenül megtenni sziveskedjenek. Azoknál, kik félétet meghaladó időre vannak hátralékban s ezt a jelzett napig ki nem egyenlítik, az év végeig szóló számlákat fogunk kiállítani s azok összegét tőlük postai megbízás útján beszédni, reméljük azonban, hogy az ezzel járó munkától és költségtől szívesek lesznek minket megkímélni.

NAPI HIREK.

— **Elutazott.** Ezzel a felirással kapunk néha vissza egy-egy lappéldányt, rendesen olyat, melynek olvasója nem tartozik a pontos előfizetők sorába. Jövőben az ilyenek tartózkodási helyét lapunk útján fogjuk nyomozni s kérjük tisztelt olvasóinkat, hogy ha az illetők tartózkodási helyéről tudomásuk volna, azt velünk egy levelezőlapon közölni sziveskedjenek. Most kíváncsiak vagyunk arra, hogy hová költözött Schin Mihály a máramarosmegyei Lipcséről és Zsigó Kálmán Bruszturáról?

— **Az alagutban.** Holden mellett, mint Bázeltől jelentik, borzasztó módon vesztette életét egy Thöni nevű munkás. Egy alaguton ment keresztül s e közben lába beleszorult a váltóba. Éppen akkor rőbogott át az alaguton a bázeli vonat, de Thöni sem menekülni, sem jelt adni nem tudott. A vonat keresztül ment rajta s elvágta mind a két lábát, azonkívül fején is veszedelmesen megsebesítette. A sebesült néhány óra múlva meghalt, miután előbb elmondta a szerencsétlenség lefolyását.

— **Szarvas helyett embert lőtt.** Megrendítő szerencsétlenség történt a múlt év december tizenharmadikán Kolowráti gróf földbirtokos pomázi vadászterületén. Parth György, a gróf fővadásza, Stanisits János barátjával és Szimán János hajtóval a pomázi Kőhegyerdőségben egy megsebzett szarvast üldöztek. Mindegyiknek ki volt osztva a szerepe és utiránya. Stanisitsnak egy völgykatlanban kellett lest állania, Parth és Szimán hajtó pedig a vércsapás nyomán indultak a vad után. Két izben ugrott föl a megsebzett vad Parth előtt, de mindannyiszor oly villámgyorsan tűnt el a sűrű bokrok között, hogy a fővadász nem terithette le. Tovább haladva, Parth újra zörejt hallott az egyik bokorból, a mely 30—40 lépésnyire volt tőle. Most már nem sokáig várt, hanem a mint a ködös időben megrezzeni látta a bokrot, nyomban elsütötte a fegyverét. Ebben a pillanatban velőtrázó kiáltás hallatszott a bokorból, mire Parth és a hajtó odarohantak, akkor már a halállal vívódott Stanisits János, a kinek jobb oldalát, máját és tüdejét sértette meg a golyó, úgy, hogy pár pernyi kinlódás után még ott a helyszínén kiszenvedett. A pestvidéki törvényszék gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt vont felelősségre Parth Györgyöt. A tárgyaláson, melyen Bánó bíró elnökölt, a vádlott azzal védekezett, hogy a szerencsétlenséget magának Stanisitsnak gondatlansága idézte elő, a mennyiben a neki kijelölt helyről szó nélkül távozott, még pedig tőle eltérő irányban. Kutatása közben betévedt aztán egy sűrű bokorba, s itt érte a szerencsétlenség. Szimán tanu is megerősítette a vádlott védekezését. A bíróság azonban Prakatúr Tamás dr. védelme után bűnösnek mondotta ki a vádlottat a gondatlanságból okozott emberölés vétségében s három hónapi fogházra ítélte. Az ítélet ellen

a vádlott és védője semmisségi panaszt jelentettek be, az ügyész ellenben megnyugodott benne.

— **Szerencsés farmerek.** Két north-porti farmer a Michigan-tó Nort-Fox szigetén hosszú keresés után 150.000 dollár értékű régi spanyol aranyat talált. A kincs egy Csikágóban negyven év előtt elkövetett rablásból származik. A rablók annak idejében hajón hagyták el Csikágót és látták őket a North-Fox szigeten, a hol a zsákmányt elásták — befőttes üvegekben. Sok kincskereső kutatta már keresztül-kasul a szigetet, de csak most sikerült a két north-porti farmernek a kincset megtalálni. E kincses szigettől nem messzire egy másik szigeten állítólag még több pénz van elrejtve a földben, a minek felkutatásán most sok ember fáradozik.

— **Hó a Tátrában.** Kézsmárkról jelentik: A Tátrákat már teljes egészében vastag hó takarja, sőt már a tátraalji falvakban is hó esik.

— **A falu réme.** A fehérmegyei Nagyperkátán sok galibát okozott Faragó József. A huszonnyolc esztendő legény a falu réme volt, a ki mindenbe belekötött s néhány éve egy csendőrt is veszedelmesen összeszurkált. Verekedéseért már sokat ült börtönben, de nem javult meg. A minap a korcsmában megverte Siba János mészáros fiát. A hetven esztendő mészáros megbosszulta fia megverését. Megtámadta a korcsmában mulató Faragót és egyetlen késszurással megölte. A kés a legény szívért járta keresztül. A gyilkossá lett aggasztánt letartóztatták.

— **A kassai betörők vezére.** Kassáról jelentik: Az 1902. év elején több hónapon keresztül egy vakmerő betörő-banda tartotta rettegésben Kassa város lakosságát. A bandát végre sikerült kézrekeríteni, de a kézrekerítés után néhány nap múlva a banda vezére, Gáspár Lajos megszökött a kassai ügyészség fogházának 3. számú cellájából, mely a fogházor lakásától pár lépésnyire van. A cella sarkában levő vaskályhát és az azt övező vasrostélyokat áttörve, a folyosóra jutott, honnan az udvarra ereszkedett. Az udvaron vasdarabbal és szék-lábbal fölfeszítette a pince ajtaját és a pincéből a főut-cára nyíló ablakon át elmenekült. Mindezt oly zajtalan végezte, hogy az örök mit sem vettek észre. Azóta folyton bujkált s eljutott Hamburgig, a hol a múlt hónapban letartóztatták.

— **Meggyilkolt földbirtokos.** Békéscsabáról írják: A vésztői határban f. hó 11-én éjjel Hagymási Ferenc fiatal földbirtokost meggyilkolva találták. Azt hiszik, hogy a gyilkosságot rokonai követték el, hogy vagyont örökölhessék.

— **Véres szerelmi dráma.** Linzből írják: A witherindi erdőben, Linz közelében egy Ruflinger József nevű 39 éves villamos kocsivezető ma délután agyonlőtte Welser gyártulajdonos feleségét, aztán föbelötte önmagát és mindketten meghaltak. A vizsgálat kiderítette, hogy Ruflinger és az asszony kicsalták az erdőbe a férjet is, akit Ruflinger agyon akart löni, de revolvere csütörtököt mondott és a gyáros elmenekült. Ruflingernek viszonya volt az asszonynyal és a férj ezért válópört indított.

— **Gyilkos örült.** Temesmegye Székerut községében egy elmebajos ember, a kit gyógyultán bocsátottak ki a nagyikindai kórházból, agyonvert egy embert. Nikolics Györgynek hívják az elmebajos embert, a ki az utcán összeszólalkozott Radu János cigánnyal. Szóváltás közben Nikolics fejszét ragadott és Radut agyonverte. A gyilkos-elmebajos embert letartóztatták.

— **Elégette az anyósát.** Csirsa sárosmegyei községben, Bencsik Mihály gazda nagyon haragudott anyósára és minden áron meg akart tőle szabadulni. Minap éjjel belopódzott anyósa házába s az alvó asszony ágyát leöntötte petrolummal, azután szalmát gyújtott az ágy mellett. Ettől nemcsak az ágy, hanem az egész ház meggyult. Az öreg asszony bennégett a tűzben.

— **Sibrik Kálmán és a szolgálja.** Szarvaskendi Sibrik Kálmán nagybirtokos, a világhírű galamblovó kastélya folyosóján sétálgatott. E közben elhaladt mellette Erdélyszky Gyula nevű szolgálja, a nélkül, hogy köszönt volna. A tiszteletlenségért rendreutasította, de a szolgálja szemébe nevetett, a mire Sibrik megfenyítette. Erdélyszky Gyula a kezében lévő lámpát gazdája arcába dobta, azután el akart menekülni. Sibrik Kálmán erre revolverrel a szolgálja lábába lőtt; sebesülése jelentéktelen.

Szerkesztői üzenetek.

Gy. M. urnak. Nem szokás ugyan névtelen levelek, kiváltkép pedig olyanoknak, kik a lapnak nem előfizetői, felvetett kérdésekre válaszolni, mégis ebben az esetben kivételt teszünk. Az, hogy egy gondnoksági irodában alkalmazott erdőőrnek egyuttal védkerülete is van, nem tartozik a ritkaságok közé, de már az, hogy ez a védkerület csak névleg az övé, de azt tulajdonképpen egy hatósági esküt sem tett erdei famunkás látja el, ez kezeli a csemetekerteket és ez vezeti az erdőkár-naplót, teljesen függetlenül a védkerület erdőőritől, visszas helyzet, mely csak önkényes eljárásnak lehet folyománya, vagy pedig annak, hogy az illető erdőőr — főnöke véleménye szerint — az irodai teendők mellett a védkerületet ellátni nem képes, ekkor azonban indokolt lenne a védkerületet rendes, kinevezett erdőőrré bizni. Sajnos, hogy még a kincstárnál is nagyon sok védkerület napibéresek kezén van s innen van az, hogy a szakképzettek nem tudnak szolgálathoz jutni. — **Vaszek András** urnak *Dobsina*. Az Évkönyv II-ik évfolyamára szóló 2 korona beérkezett. A megrendelők neveit legközelebb közölni fogjuk — **Buváry László** urnak, *Komárom*. Említett levelünk nyilván a postán kallódott el; most tartalmát még egyszer megírtuk. — **Kraftsik Adolf** urnak. A kért lakása Izsaszacsol, utolsó postája Dragomérfalva, Máramarosmegye. Az utmesterek kézikönyve megrendelhető Grill Károly könyvkereskedésében (Budapest, IV., Dorottya-utca).

A kiadóhivatal postája.

Pfiszer Károly urnak, *Padurány*. A 8 koronát köszönettel nyugtázzuk. — **Mázsa Imre** urnak, *Zalaegerszeg*. Az év végéig van előfizetve. — **Székely János** urnak, *Sebesvölgy*. A közölt címre küldtünk mutatványt s reméljük, hogy vele hiveink száma szaporodni fog. — **Dobó Imre** urnak, *Alsó-Kaból*. Előfizetése az év végeig rendezve van. — **Herczeg János** urnak, *Somtegy*. Előfizetése a múlt hó végével lejárt. — **Varga István** urnak, *Hetvehely*. Az előfizetés lejártát azért nem jelezzük folyton a címszalagon, mert ez egyrészt túlagos sok munkát ad, másrészt pedig sokan — bár indokolatlanul — ezt magukra nézve sértőnek találják. Szíves sorait egyébként tudomásul vettük. —

Kmostinecz János urnak, *Nyitra-Rudnó*. Az előző évfolyamokból felesleges példányokkal — sajnos nem rendelkezünk s így azokkal nem szolgálhatunk. — **Rübl Robert** urnak, *Dragomérfalva*. Előfizetése az év végéig rendezve van. — **Vitos József** urnak, *Kézdivásárhely*. A beküldött 2 koronával folyó hó végéig van előfizetve. — **Obornyik János** urnak, *Pusztadolina*. Köszönettel vettük a 4 koronát, mely jövő év március végéig szól. — **Kuth Ignác** urnak, *Esztergom*. Jövő évi február végén jár le. — **Horváth Mihály** urnak, *Muralak*. Jövő évi június végéig fizetett elő. Kérdeztünk nevűt csak egyet ismerünk, mint derék hívünket s ennek lakása: Hadad, Szilágymegye. — **Fekete József** urnak, *Bales*. A dolgon úgy lehetne segíteni, hogy valamely kereskedő vagy más ember címére küldetné a lapot, honnan azután alkalmilag mindig átvehetné. Igazán sajnálnók, ha önhibánkon kívül veszítenék el legjobb híveinket. — **Gardiás Károly** urnak, *Uj-Moldova*. December hó végéig. — **Balogh Imre** urnak, *Révtizfalva*. A beküldött 10 koronával jövő évi szeptember 30-ig van előfizetve. Köszönet! — **Pintyili György** urnak, *Str.-Kercisora*. Igen, az év végéig rendben van. — **Miklái Pál** urnak, *Deseda*. Az év végéig ki van egyenlítve.

Hirdetések és pályázatok.

544/1905. szám.

Pályázat erdőlegényi állásra.

Az alulírott erdőgondnoksághoz tartozó **Öcsényi hegyi erdő** járásban 360 korona évi készpénzfizetés, 72 korona évi lakbér és házhoz szállított 9 ürméter kemény dorong tűzifa illetménnyel rendszeresített II-od osztályu erdőlegényi állásra ezennel pályázat nyitattik.

A pályázóktól megkivántatik az 1879. évi XXXI. t.-cikk 37. §-ában felsorolt kellékek és igazolása annak, hogy a magyar nyelvet írásban és szóban bírják. A szolgálatba ujonnan belépők pedig ezenkívül ép, erős testalkatukat, különösen jó halló és látó képességüket megyei főorvos vagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal tartoznak igazolni, életkorukat és illetőségüket pedig anyakönyvi kivonattal.

Feltétlenül kikötöttik az is, hogy az állást elnyerő a fenti erdőhöz közel fekvő „Tót” nevű völgyben tartozik lakni.

A sajátkezüleg irt pályázati kérvények alulírott erdőgondnoksághoz **f. év november hó elsejéig** nyújtan-dók be.

Szekszárd, 1905. október 6.

A közalapítványi m. kir. erdőgondnokság.

Ragadozó madarakat

minden fajukat frissen löve, fogva vagy mérgezve folyton vásárolok kitömés céljából.

Az ilyeneket szállítani óhajtó vadász urak szíveskedjenek ajánlataikat német nyelven hozzám küldeni, mire közelebbi tudnivalókkal levélben szolgállok.

MAYER FERENC,
präparator

Goldemöls, Csehország.

3—5

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. október 15.

55. szám.

TARTALOM:

1 Vezércikk: Az alsó erdészeti szakoktatás. — 2. A fagy elleni védekezés módjai és eredményei. — 3. Tárca :
A király ítelt. — 4. Fácán tenyésztés. 5. A nagyvilágból. — 6. Hasznos tudnivalók. — 7. Különlélek. — 8. Napi
hírek. — 9. Szerkesztői üzenetek. — 10. A kiadóhivatal postája. — 11. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

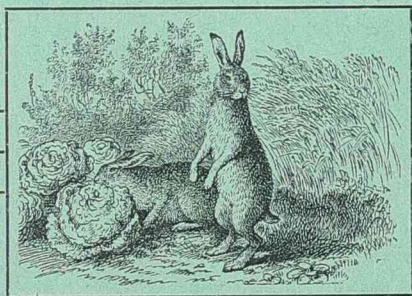
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, bagjokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagyerkeskedő

O. FRANK, Wien V.,

- - Zentagasse 48. szám. - -

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

3—26

Szászvárosi Könyvnyomda Részvény-Társaság

Szászváros
Klastrom-u. 1.

KÖNYVNYOMDAI
SZAKÜZLET

AJÁNLJA AZ ŐSZI IDÉNYRE DÚSAN
FELSZERELT PAPIR-RAKTÁRÁT U. M.:

ELJEGYZÉSI-ÉS

ESKÜVŐI-KÁRTYÁIT.

MINDENMŰ

NYOMTATVÁNYAIT.

DISZES KIÁLLÍTÁS

MEGHIVÓIT,

GYÁSZLAPJAIT ÉS

FALRAGASZAIT STB.

Sürgőncim:
Könyvnyomdaész.

„SZÁSZVÁROS“
politikai
és vegyes tartalmu
hetilap
kiadóhivatala.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtálalója
a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Számítan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülő és erdőaltisztek részére.

Irta: Béky Albert,
m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezőség vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET

RÉSZÉRE

AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági eskükről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugberezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitömésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s így vaskos kötetet képez. **Az Évkönyvbe**

foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altishti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala

Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezése után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi május hó végeig küldendők be.

**Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.**

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot

u. m. szavatolt frissen szedett

gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismert kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.